

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: **P. D. „P.“**, v „konkurze“, **K.**, IČO: X., o zbavení funkcie správcu konkurznej podstaty, na odvolanie JUDr. I. B., a C. S., v. o. s., Č., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. augusta 2012, č. k. 36-24K 73/94-517, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. augusta 2012, č. k. 36-24K 73/94-517 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zbavil JUDr. I. B., B., funkcie správcu konkurznej podstaty a ustanovil C. S., v. o. s., Č., do funkcie správcu konkurznej podstaty.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24K 73/94 zo dňa 22. júna 1998 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka P. D. „P.“, „v konkurze“, K., IČO: X. a ustanovený správca konkurznej podstaty JUDr. I. B., B.

Ďalej uviedol, že z Výpisu zo zoznamu správcov registrovaných Ministerstvom spravodlivosti SR dňa 28. augusta 2012 súd zistil, že správca JUDr. I. B., B., má od 15. mája 2012 pozastavenú činnosť správcu.

S poukazom na citované ust. § 8 ods. 1, 2, a 5 zák. č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov súd preto zrušil funkciu správcu JUDr. I. B. a ustanovil nového správcu konkurznej podstaty C. S., v. o. s., P.Č.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal pôvodný správca konkurznej podstaty JUDr. I. B. a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

V dôvodoch odvolania uviedol, že mu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodnutím číslo 5407/2012 – 52 SKP I. zo dňa 15. 05. 2012, pozastavilo výkon správcovskej činnosti, pretože S. bolo vyšetrovateľom Úradu boja proti korupcii, odbor boja proti korupcii Stred, Banská Bystrica dňa 22. 12. 2011 pod č. ČSV: PPZ–190/BPK–S–2010 doručené vznesené obvinenie za pokračujúci obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku. Proti rozhodnutiu ministerstva podal rozklad, nakoľko rozhodnutie ministerstva považuje za nezákonné, účelové a diskriminujúce jeho osobu, má likvidačný charakter, pričom nie je rešpektovaná zásada prezumpcie neviny. Ďalej uviedol, že obvinenie voči nemu bolo vznesené prvýkrát 25. 03. 2011, avšak toto bolo zrušené uznesením Generálnej prokuratúry SR č. IV GPT 401/10–10 zo dňa 08. 06. 2011, v ktorom sa uvádza, že dokazovanie v rozsahu, v akom bolo vyšetrovateľom vykonané, nenasvedčuje, resp. neodôvodňuje dostatočný záver vo vzťahu k úmyselnému zavineniu v skutkovej vete opísaným konaním spôsobiť inému škodu. Napriek tomu bolo uznesením vyšetrovateľa zo dňa 22. 12. 2011 opätovne začaté trestné stíhanie, kde o sťažnosti odvolateľa už rozhodoval prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici a jeho sťažnosť bola zamietnutá. Postup prokurátora považuje odvolateľ za nezákonný a žiadal Generálnu prokuratúru SR o preskúmanie zákonnosti jeho postupu.

Poukázal ďalej na to, že uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici je všeobecné, nekonkrétne, kde z odôvodnenia tohto uznesenia, ktoré má byť odôvodnené riadnym spôsobom, nevyplývajú skutočnosti, ktoré by mali byť základom pre odvolanie správcu konkurznej podstaty.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie v časti ustanovenia nového správcu konkurznej podstaty C. S., v. o. s., Bratislava, kancelária P. Č.. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti ustanovenia nového správcu zrušiť. V odvolaní uviedol, že správca je správcovska spoločnosť, ktorá má zriadenú kanceláriu v obvode Krajského súdu v Žiline od 23. 02. 2011 a správca má záujem vykonávať správcovska činnosť v tomto obvode. Vzhľadom na uvedené má správca za to, že do funkcie správcu mal byť ustanovený správca, ktorý má zriadenú kanceláriu v obvode Krajského súdu v Banskej Bystrici a nie

správca, ktorý má zriadenú kanceláriu v obvode Krajského súdu v Žiline, a to najmä s prihliadnutím na to, že aj správca, zapísaný do zoznamu pred účinnosťou Zákona o správcoch (ZoS) sa považuje v zmysle ZoS za správcu zapísaného do nového zoznamu, a teda platia pre neho ustanovenia § 7 ods. 1 ZoS, na ktoré ustanovenie v odvolaní poukázal. Ďalej uviedol, že v súlade so zásadou hospodárnosti konkurzného konania má za to, že vykonávaním správcovskej činnosti v tomto konkurznom konaní, by správcovi, ako aj samotnému konkurznému konaniu vznikli vysoké výdavky, ktoré by v konečnom dôsledku mohli ohroziť konkurzné konanie, keďže by mohli spôsobiť zastavenie konkurzu pre nedostatok majetku, a to najmä s prihliadnutím na vzdialenosť medzi kanceláriou správcu a sídlom úpadcu, ktorá je cca 200 km v trvaní cca 3,5 hodín.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Podľa § 8 odsek 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zmien správcu podstaty (ďalej ako „správca“) vyberá súd náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov, schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej ako „ministerstvo“), to neplatí, ak súd ustanovuje správcu na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov. Za správcu možno ustanoviť len toho, kto je zapísaný do zoznamu správcov, ktorý vedie ministerstvo podľa osobitného zákona, nemá pozastavený výkon správcovskej činnosti podľa osobitného zákona a v územnom obvode, pre ktorý je súd príslušný, má zriadenú kanceláriu.

Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, z dôležitých dôvodov môže súd na návrh správcu zbaviť správcu funkcie. Súd aj bez návrhu zbaví správcu funkcie, ak správca neplní riadne svoje povinnosti alebo aj z iných dôležitých dôvodov. Ak súd zbaví správcu funkcie, ustanoví nového správcu.

Za dôležité dôvody v zmysle citovaného ustanovenia § 8 ods. 5 zákona možno považovať postup správcu konkurznej podstaty, spočívajúci v nedostatočnom plnení povinností, vyplývajúcich zo zákona, napr. zistenie majetku podstaty, vykonanie súpisu,

vedenie a účasť na sporoch v prospech získania majetku do konkurznej podstaty, ako i sporoch vyvolaných konkurzom, t. j. sporoch o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, ako i sporoch incidenčných, postup pri speňažovaní majetku, ako aj neplnenie povinností uložených súdom. Dôležitým dôvodom, pre ktorý môže súd aj bez návrhu zbaviť správcu funkcie, je aj jeho nečinnosť, spočívajúca v tom, že nepostupuje v zmysle výziev súdu, nepriaznivý zdravotný stav, ktorý bráni riadnemu výkonu funkcie správcu (niekoľko mesačná pracovná neschopnosť), ako i prietahy v konkurze. Za dôležitý dôvod sa považuje tiež prekážka, ktorá neumožňuje správcovi vykonávať jeho funkciu.

Podľa ust. § 25 ods. 2 písm. a/ zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o správcoch), ministerstvo môže pozastaviť výkon správcovskej činnosti správcovi-fyzickej osobe, ak orgán, činný v trestnom konaní, proti nemu vedie trestné stíhanie za úmyselný trestný čin alebo trestný čin, ktorého skutková podstata súvisí s podnikaním.

Podľa ust. § 25 ods. 6 zákona o správcoch, o pozastavení výkonu správcovskej činnosti rozhodne ministerstvo bez zbytočného odkladu po tom, čo zistí niektorý z dôvodov, uvedených v odseku 1 až 4. Ak ministerstvo zistí, že tieto dôvody pominuli, bez zbytočného odkladu pozastavenie výkonu správcovskej činnosti zruší.

Počas pozastavenia výkonu správcovskej činnosti správca nemôže vykonávať správcovskú činnosť (ust. § 25 ods. 7 zákona o správcoch).

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zbavil správcu konkurznej podstaty jeho funkcie z dôvodu pozastavenia výkonu správcovskej činnosti.

Z obsahu spisu, ako aj zhodného tvrdenia odvolateľa je zrejmé, že rozhodnutím ministerstva spravodlivosti č. 5407/2012–52 SKP I. zo dňa 15. 05. 2012, bol správca konkurznej podstaty pozastavený výkon správcovskej činnosti. Dôvodom pozastavenia výkonu funkcie správcovskej činnosti bola skutočnosť, že Prezídium PZ, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Stred, Banská Bystrica, uznesením ČVS: PPZ-190/BPK-S-2010 z 22. 12. 2011 začalo proti správcovi konkurznej podstaty trestné

stíhanie pre porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa ust. § 237 ods. 1, ods. 3 písm. b/ a ods. 4 písm. a/ Trestného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že súd prvého stupňa správne posúdil, že je daný dôvod pre zbavenie správcu konkurznej podstaty jeho funkcie, ktorého správnosť rozhodnutia odvolateľ dôvodmi svojho odvolania nespochybnil. Zákonná povinnosť v tomto prípade vyplýva priamo z citovaného ust. § 25 ods. 7 zákona o správcoch v spojení s ust. § 8 ods. 5 zák. č. 328/1991 Zb. zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zmien.

V časti ustanovenia nového správcu je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa správne uskutočnil výber správcu náhodným výberom podľa územného princípu, podliehajúceho obvodu Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozhodnom období aj s prihliadnutím na prechodné a záverečné ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien a zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov SR a o zmene Občianskeho súdneho poriadku. Novoustanovený správca má možnosť odmietnuť funkciu správcu z dôležitých dôvodov, ktoré dôvody posudzuje súd.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová